

VÁLASZADÓ

2014/4. ÁPRILIS

Változások a társasági adóban

Kijavítási kérelem

Profi áfacsalók jóhiszemű áldozatai

Közhasznú szervezetek fontos teendői

Kérdések és válaszok

ADÓ
2014

4

Tisztelt Olvasó!

Az utóbbi hetek népszerű gazdasági témái leginkább az új Polgári törvénykönyv (Ptk.) március 15-ei hatályba lépése körül pörögtek. Így volt ez az Adózónán is, ahol már a korábbi hónapokban több cikkben is felhívtuk Olvasóink figyelmét a megszigorított felelősségi szabályokra, illetve számtalan írásunk foglalkozott a korlátozott felelősségű társaságok törzstőke-minimumának emelésével és ennek gyakorlati kivitelezhetőségével. Az utóbbi lehetőségek közül mostani kiadványunkban a törzstőke-emelés tagi kölcsönből való megvalósításához ad ötleteket.

Egyik cikkünk ezúttal a társasági adózás és az egyszerűsített vállalkozói adó új Ptk.-ban foglalt módosulásainak részleteit tárja fel, emellett ismét foglalkozunk egy új jogintézmény, a bizalmi vagyonkezelés szabályaival. Az új kódex nem hagyja érintetlenül a civil szervezetekre vonatkozó előírásokat sem. Ennek a szférának nyújtunk segítséget azzal, hogy összefoglaltuk: hogyan változtak a közhasznú és a kiemelkedően közhasznú szervezetekre vonatkozó regulák, továbbá, hogy milyen teendők vannak az érintetteknek e jogállásuk megőrzése érdekében.

Az idei év egyik adózási újdonsága az úgynevezett kijavítási kérelem. Szakértőnk cikkéből kiderül: mikor, milyen feltételek teljesülése esetén élhetnek ezzel a lehetőséggel az adózók.

Ezúttal két cikkünk is foglalkozik az adócsalásokkal: az egyikben felhívjuk az adózók figyelmét arra, hogy miként ismerhetik fel az áfifizetés elkerülésében mesterkedők simlis – sokszor véltlen cégeket megkárosító – húzásait. A könyvelők számára lehet hasznos egy másik írásunk, bemutatta azokat az áruklódó jeleket, amelyekből kiderül, hogy ügyfelük a tilosban jár.

Ugyancsak két írást ajánlunk a helyi adó témájában: az egyik a januártól hatályos új telekadó-mentesség feltételeit részletezi, a másik a teremgarázs után fizetendő építményadó szabályait foglalja össze.

Összeállításunkból ezúttal sem maradtak ki a nyugdíjazással, nyugdíj-megállapítással kapcsolatos előírások: ezúttal azt bemutatva, hogy kinek és milyen feltételekkel van lehetősége nyugdíja újraszámíttatására.

Szakértőink az utóbbi hetekben is rengeteg kérdést kaptak Olvasóinktól. A közérdeklődésre számot tartó válaszok közül mostani kiadványunkban példálunk munkajogi, társasági adós, ekhós témákra hívjuk fel a figyelmet.

Jön az új Ptk.: így változik a társasági adó és az eva-kötelezettség

Az adótörvények egy részében is változtatásokat indokolt az új Polgári törvénykönyv március 15-ei hatálybalépése, a változások nagy része formai módosulás, más részük tartalmi változást jelent.

Társasági adó

Bizalmi vagyonkezelés

A társasági adózást érintően az új Ptk. március 15-ei hatálybalépésével megalkotott bizalmi vagyonkezelés jelent tartalmi változást. A bizalmi vagyonkezelés erre irányuló, írásban kötött szerződéssel jön létre. Lényege, hogy a vagyonrendelő által a vagyonke-

zelő tulajdonába adott dolgokat, ráruházott jogokat és követeléseket (a továbbiakban: kezelt vagyon) a vagyonkezelő saját nevében a kedvezményezett javára kezeli, amelyért a vagyonrendelő díjat fizet. A kezelt vagyon részét képezi a kezelt vagyontárgy helyébe lépő vagyontárgy, biztosítási összeg, kártérítés vagy más érték, továbbá mindezek hasznai, akkor is, ha nem szerepelnek a nyilvántartásban. A vagyonkezelő által a kezelt vagyon részeként nyilvántartásba nem vett vagyontárgyakat pedig, az ellenkező bizonyításáig, a vagyonkezelő saját személyes vagyonába tartozónak kell tekinteni. Bizalmi vagyonkezelői tevékenységet végezhet engedéllyel:

a) Magyarország területén székhellyel rendelkező korlátozott felelősségű társaság vagy zártkörűen működő részvénytársaság, vagy

b) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező vállalkozás Magyarországon nyilvántartásba vett fióktelepe.

A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás főtevékenységként csak bizalmi vagyonkezelést, melléktevékenységként pedig a bizalmi vagyonkezelési kötelezettség teljesítéséhez szükséges, azzal közvetlenül összefüggő tevékenységet végezhet. A vagyonrendelő – vagy a szerződésben kapott felhatalmazása alapján a vagyonkezelő – kedvezményezettet nevez meg, illetve rendelkezik arról, hogy meghatározott esemény bekövetkezése vagy bizonyos eltelt idő után mi lesz a vagyon sorsa (jogutódra vagy harmadik személyre száll).

A kezelt vagyon a vagyonkezelő saját vagyonától és az általa kezelt egyéb vagyonoktól elkülönült vagyon. Ennek megfelelően a számviteli törvény előírja, hogy a vagyonkezelő a kezelt vagyont érintő gazdasági események elszámolásánál a számviteli törvény vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával jár el. A kezelt vagyonnal kapcsolatos beszámolási és könyvvezetési kötelezettséget a bizalmi vagyonkezelő teljesíti úgy, hogy a kezelt vagyonokról vagyonként önálló könyvvezetést folytat, és külön-külön beszámolókat készít.

Fontos még, hogy

- a vagyonrendelőnél a kezelt vagyonra szóló tartós követelést a befektetett pénzügyi eszközök mérlegcsoportban kell kimutatni tartósan adott kölcsönként,
- a vagyonrendelő a kapott (járó) osztalékra vonatkozó rendelkezések szerint, a pénzügyi műveletek bevételeként számoltatja el a részére kifizetett (járó) hozamot,
- a bizalmi vagyonkezelés bizalmi jellegére tekintettel a számviteli törvény a bizalmi vagyonkezelőt mentesíti a kezelt vagyon éves beszámolójának, illetve egyszerűsített éves beszámolójának könyvvizsgálata és közzététele alól.

Az új Ptk. és a számviteli törvény rendelkezéseihez kapcsolódva a társasági adótörvény is több ponton kiegészült a bizalmi vagyonkezeléssel kapcsolatos rendelkezésekkel, továbbá a vagyonrendelőre vonatkozó előírásokkal, a következők szerint:

Bizalmi vagyonkezelési szerződéssel kezelt vagyont érintő rendelkezések:

- a kezelt vagyon belföldi adóalanynak minősül (nem a vagyonkezelő, aki ettől független adóalan, hanem maga a vagyon minősül belföldi illetőségű adóalany),
- új fogalmakkal bővül a törvény, amelyek meghatározzák az új Ptk.-ra utalással a ►

bizalmi vagyonkezelési szerződést, a bizalmi vagyonkezelőt, a vagyonrendelőt, a kezelt vagyont (4. § 9. pont, 10./a pont, 13–14. pont, 28./b pont),

- a bizalmi vagyon adókötelezettsége a szerződés hatályosulásának napjával kezdődik és a megszűnését szabályozó jogszabály (az új Ptk. 6:326. §) szerint szűnik meg,
- nem kell alkalmaznia a jövedelem (nyereség-)minimumra vonatkozó előírásokat.

Vagyonrendelőt érintő rendelkezések:

- az osztalék fogalom változása: ennek minősül a számvitelről szóló törvény szerint pénzügyi műveletek bevételei között osztalék jogcímen kimutatott összeg, feltéve, hogy annak összegét az osztalékot megállapító társaság (ideértve a kezelt vagyont) nem számolja az adózás előtti eredmény terhére ráfordításként,
- a vállalkozási tevékenység érdekében elismert költség (3. melléklet B) fejezet 22. pont) a bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján a bizalmi vagyonkezelésbe adott eszközök könyv szerinti értékére, valamint a kezelt vagyon részbeni vagy teljes kiadásakor a kezelt vagyonra szóló tartós követelés kezelt vagyon csökkenésével arányos, kivezetett összegére tekintettel elszámolt ráfordítás (például értékvesztés, nem realizált árfolyamvesztés).

Formai változások

1. Az új Ptk. szerint a közkereseti társaság és a betéti társaság is jogi személy, ezért a társasági adótörvényből kikerült a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság megfogalmazás. Ennek megfelelően módosult:
 - a bejelentett részesedés és a belföldi személy fogalma (4. § 5. pont, 4. § 7. pont),
 - az adóelőlegre vonatkozó előírás (26. § (12) bekezdés),
 - az adóalanyok felsorolását tartalmazó melléklet (5. melléklet 12. pont).

2. A gazdasági társaságokról és a szövetkezetekről szóló törvények hatályukat veszítik 2014. március 14-én. E szervezeti szabályokat március 15-étől az új Ptk. tartalmazza. Ezért a korábbi törvényekre történő hivatkozást a Ptk.-ra hivatkozás váltja fel, vagy a hivatkozás elmarad a rendelkezésből:

- vállalkozási tevékenység érdekében elismert költség (3. melléklet A) fejezet 11. pont),
- vállalkozási tevékenység érdekében elismert költség (3. melléklet B) fejezet 13. pont),
- nem adóalany (5. melléklet 12. pont).

Egyszerűsített vállalkozói adó

Az eva előírásaiban az új Ptk. hatálybalépésével egy tartalmi és számos formai változás következett be.

Tartalmi változás

Az eva alapját megfogalmazó rendelkezés (5. § (5) bekezdés) kiegészült azzal, hogy az adóalapot csökkenti a sérelemdíj. A sérelemdíjról az új Ptk. rendelkezik. E szerint sérelemdíj – nem vagyoni sérelemtér – annak jár, akit személyiségi jogában megsértének. A sérelemdíj fizetésének feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

Formai változások

Az új Ptk. szerint a közkereseti társaság és a betéti társaság is jogi személy, ezért az eva-törvényből is kikerült a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság megfogalmazás. Ahol pedig – a más jogi személyekre vonatkozó eltérő rendelkezés miatt – szükséges volt, ott

közkereseti társaság és betéti társaság szöveg lépett a jogi személyiséggel nem rendelkező társaság megnevezés helyébe. Ennek megfelelően módosult:

- az adóévi alanyiság feltétele (2. § (3) bekezdés a) és e) pont, 2. § (4) bekezdés c) pont, 2. § (7) bekezdés),
- az adóalanyiság megszűnésének feltétele (3. § (1) bekezdés h) pont),
- az eva alapja megállapításának különös szabályai (8. § (1)–(2) bekezdés),
- az adóelőleg megállapítására, bevallására vonatkozó rendelkezés (11. § (4) bekezdés),
- a személyijövedelemadó-kötelezettségre vonatkozó előírások (18. § (4)–(7), (9)–(10) bekezdés),
- a társaságiadó-kötelezettségre vonatkozó előírások (19. § (1)–(2) bekezdés, (9) bekezdés a)–c) pont),
- a számviteli előírásokat érintő rendelkezés (20. § (4) bekezdés)
- a vegyes rendelkezések (22. § (1), (4), (10) bekezdés).

A kisadózó vállalkozások tételes adójára és a kisvállalati adóra vonatkozó szabályokban az új Ptk. hatálybalépése nem jelent változást.

Pölöskei Pálné okleveles adószakértő

Fontos változás az adózás rendjében: mire jó a kijavítási kérelem?

Új jogintézménnyel, a kijavítási kérelem lehetőségével élhetnek idén januártól az adózók. Milyen lehetőségeket biztosít az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) új rendelkezése, és milyen nehézségek adódhatnak a jogértelmezés során?

Az Art. 34/A §-a értelmében, ha törvény az adózó számára választási lehetőséget biztosít, az adózó kezdeményezheti – az adó megállapításához való jog elévülési idején belül – a választása módosítását az adóhatósághoz benyújtott ▶

ADÓBEVALLÁS AZ ADÓZÓNÁN!

- ✓ KÉRDEZZE A BEVALLÁSRÓL IS SZAKÉRTŐINKET.
- ✓ HASZNÁLJA BEVALLÁSOKKAL KAPCSOLATOS TIPPJEINKET.
- ✓ KERESSE A LEGFRISSEBB ADÓZÁSSAL KAPCSOLATOS HÍREKET, INFORMÁCIÓKAT.
- ✓ HASZNÁLJA JOGSZABÁLYGYŰJTEMÉNYÜNKET, AMELYBEN ATÖRVÉNYEK KORÁBBI IDŐÁLLAPOTAIT IS MEGTALÁLJA!

RÉSZLETEK

Pihenje ki a bevallási időszak fáradalmait velünk!
Ha most fizet elő az Adózónára, sorsoláson vesz részt!

A nyeremény egy 2 főre szóló wellness hétvége

Hévizen.

adózóna

kijavítás iránti kérelem útján, amennyiben a módosítás – a beadott bevallását figyelembe véve – nem érinti az adó, adóalap, költségvetési támogatás összegét.

Az indokolás szerint az említett jogszabályi rendelkezés célja, hogy a törvény alapján biztosított választási lehetőség adminisztrációs okból történt hibás teljesítése vagy elmulasztása esetén lehetővé tegye, hogy az adózók kérelmezhesék a korrekciót az adóhatóságnál. Az alábbiakban rávilágítunk a kijavítási kérelemben rejlő lehetőségekre, illetve az új jogintézmény alkalmazásával kapcsolatos értelmezési nehézségekre.

Az első vizsgálandó – pozitív – feltétel a kijavítás iránti kérelem alkalmazhatóságának körében egy törvény által biztosított választási lehetőség megléte. Megállapítható, hogy a jogalkotó bármely – adózással kapcsolatos – törvényben foglalt választási lehetőség esetén alkalmazhatónak ítélte a kijavítás iránti kérelmet. A jogszabályi szöveg ugyanis nemcsak kifejezetten az Art.-ra utal (hiszen ebben az esetben az „e törvény” fordulat használata lett volna indokolt), hanem általános jelleggel hivatkozik törvény által biztosított választási lehetőségre, így azt valamennyi adónemet (áfa, társasági adó, szja, eho, illetékek, járulékok, vámok satöbbi) szabályozó törvény esetében irányadónak kell tekinteni.

A kijavítás iránti kérelem lehetőségével az adó megállapításához való jog elévülési idején belül élhetnek az adózók. Annak ellenére tehát, hogy adott esetben valamely adójogszabály által lehetővé tett választás vagy annak elmulasztásának időpontja olyan időszakra esik, amelynek vonatkozásában már elévült az adómegállapításhoz való jog, akkor sincs minden veszve.

Ha a választás, illetve az adózó által alkalmazott tényleges gyakorlat közötti eltérés ezt követően is fennáll, akkor az adózó kijavítás iránti kérelem útján – feltéve, hogy annak egyéb feltételei is fennállnak – jogosult kérni az adóhatóságtól, hogy a még el nem évült időszak kezdetétől visszamenőlegesen módosítsa nyilvántartásaiban az adózó által választott adózási módot az általa ténylegesen és a jogszabályoknak megfelelően alkalmazott adózási rezsimnek megfelelően.

Kedvezőtlen jogszabályi feltétel a kijavítás iránti kérelem alkalmazhatóságánál az, hogy az adóhatóság nem teljesíthet olyan igényt, amely – adózó beadott bevallását figyelembe véve – a számított adót, az adóalap, illetve költségvetési támogatás összegét érintené. A korábban már hivatkozottak szerint – figyelemmel a jelzett, a törvényi indokolásból kiolvasható jogalkotói szándékre is – a kijavítás iránti kérelem alkalmazására elsősorban abban az esetben van lehetőség, amikor az

adózók egy törvény által lehetővé tett adózási rezsim szabályai szerint jártak el, annak megfelelően teljesítették valamennyi adókötelezettségüket – így különösen adóbevallásaikat –, ám valamilyen adminisztrációs tévedés folytán nem tettek eleget bejelentési kötelezettségüknek.

A jogalkotó szándékával ellentétes lenne, és így felvetné a joggal való visszaélés gyanúját, ha az adózó a kijavítási kérelem benyújtása előtt önellenőrzésekkel, számára kedvező módon módosítaná bevallásait, hogy azok tartalma a beadandó kijavítási kérelem tartalmának megfelelően.

A fentiekben jelzett problémakör egyik legszignifikánsabb esete az áfatörvényben a bérbeadási tevékenység adókötelessé tételére irányuló választási lehetőség. Egyes adózók ingatlanbérbeadáskor gyakorolta – egyébként tévesen – nem élnek az áfatörvény által biztosított adókötelessé tétel lehetőségével, ugyanakkor adóköteleseként kezelik a tevékenységüket, és a kiállított számlákon áfát hárítanak át, amelynek összegét az állami költségvetés felé megfelelően bevallják és megfizetik. Egyértelműen megállapítható, hogy jóváhagyja az adóhatóság az adózó kijavítás iránti kérelmét, ha abban az ingatlanbérbeadási tevékenységének adókötelese módosítását kéri, miközben annak megfelelően tett eleget adóbevallási és -fizetési kötelezettségének.

Előfordulhat az is, hogy adózók az ingatlanbérbeadás vonatkozásában – a korábbi adókötelessé tételt követően, már az áfatörvény 88. § (5) bekezdésében szabályozott öt éves moratórium elteltével – az áfatörvény általános szabályai szerint kívánják a továbbiakban az áfafizetési kötelezettségüket megállapítani. Az erre irányuló változásbejelentő lapot azonban csak késedelmesen, vagy egyáltalán nem küldik meg az adóhatóság felé, azonban az általuk nyújtott ingatlanbérbeadási szolgáltatásról már áfa felszámítása nélkül állítják ki a számlájukat a bérlők felé, és ennek megfelelően tesznek eleget adókötelezettségeiknek. Véleményünk szerint ebben az esetben is az adózók jogosultak a kijavítási kérelem lehetőségével élni.

Szintén gyakori az az eset, amikor az adózó az áfatörvény 86. § (1) bekezdés j) vagy k) pontja szerinti ingatlanát áfa felszámításával úgy értékesíti, hogy elmulasztja bejelenteni ezen termékértékesítésére az adókötelessé tételt. Ez azzal a kellemetlen következménnyel járna az adózóra nézve, hogy az adómentes értékesítés miatt el kellene végeznie az ingatlan beszerzésével kapcsolatban korábban levont adó utólagos kiigazítását az áfatörvény 135. §-a alapján. Álláspontunk szerint ez a helyzet is orvosolható a kijavítási kérelem biztosította lehetőség révén.

A jelen cikkben vázolt álláspontunkat a NAV hivatalos képviselői által tartott év eleji előadások is megerősítették, ugyanakkor az egyes adóigazgatóságok szintjén már tapasztaltunk az előzőektől eltérő, szűkítő értelmezéseket. Ezért állásfoglalást kértünk a NAV Központi Hivatal Tájékoztatási és Ügyfélkapcsolati Főosztályától.

Dr. Juhász Péter, HÍD Adószakértő és Pénzügyi Tanácsadó Zrt.

Egy adócsaló ne legyen mohó! Mikor gyanakodjon a könyvelő?

Mikor kezdjen el a könyvelő gyanakodni – eltekintve azoktól, akik részesei, netán irányítói az illegális tevékenységnek –, hogy ügyfele rosszban sántikál, adót csal? Egy adóhatósági hír ürügyén hívjuk fel a könyvelők figyelmét arra, hogyan vehetik észre az árulkodó jeleket.

Az adóhatóság honlapján kurta, de annál tanulságosabb hír jelent meg a napokban. A pénzügyi nyomozók fülön csíptek egy kecskeméti számlagyárost. Az egyéb ügyei miatt az adóhatóságnak már amúgy is gyanús férfi több mint két tucat – pontosan huszonhat – fizetésképtelen céget vásárolt meg.

Mint kiderült, nem a jó szándék vezérelte, legalábbis nem abban az értelemben, hogy az érintett társaságokat ügyes gazdálkodással megmentse a felszámolástól. Azoknak a cseppet sem fizetésképtelen vállalkozásoknak nyújtott segítő kezét – megfelelő jutalék ellenében –, amelyek tisztességes nyereségüket nem kívánták a költségvetéssel megosztani.

A több száz fiktív számla kiállításának fáradsalmait jelenleg előzetes letartóztatásban „kipihenő” férfi nem ismert lehetetlent, ha ügyfeleiről volt szó. Adott – általában készpénzfizetéses – számlát gyakorlatilag bármiről és bármilyen összegben, a tojástól a liftkarbantartásig, pár tízezer forinttól, akár nyolcmilliót meghaladó összegben is.

Bizonyára nem meglepő, hogy a kreatív könyvelésének bizonyítékait egy bevásárlószatyorban rejtegető úr ellen jelentős értékre elkövetett adócsalás és költségvetési csalás gyanújával indult eljárás. Ahogyan nem csodálkozunk azon sem, hogy ügyfélköréhez is – már a pénzügyi nyomozók két napig tartó akciója során is egyszerre hetven helyszínen folyt vizsgálat – bekopogtatnak majd a revizorok (az ügy teljes körű felgöngyölítésén még most is dolgozik az adóhatóság).

A szóban forgó „ügyfelek” minden bizonynyal nem ártatlan áldozatai egy körmönfont ►

csalónak – aki a NAV honlapján megjelent cikk alapján nem is tűnik túlzottan fífikásnak –, pontosan tudták, mire vállalkoznak. Meglehet, akad közöttük olyan is, mint az az utas, aki életében először bliccel a buszon, és akkor jön az ellenőr...

Azon is érdemes elgondolkodni, vajon felfigyeltek volna-e a revizorok a számlagyárra, ha a pórus járt „gyáros” picit jobban ismeri a jogszabályokat, megelégszik két-három cég átvételével, és igyekszik azok szabályos működésének – adminisztráció, néhány bejelentett munkavállaló, hihető alvállalkozói hálózat satöbbi – legalább a látszatát megteremteni. Magára valamit is adó, komoly pénzmosoda ugyanis így működik. Az ügynek ez az egyik tanúsága (több is van, de azokra most nem térünk ki), és ez is messzire vezet. Például oda, hogy tájékozatlanságból, nemtörődomségből a cég, illetve annak tulajdonosai adócsalás látszatát kelthetik akkor is, ha az meg sem fordult a fejükben.

A krimikedvelők tudják – akár könyvből olvasva, akár a televízió képernyőjén voltak tanúi –, hogy a fordulatos történetek csúcspontja, amikor a tettes kezén kattan a bilincs, és végre megtudjuk, mi volt az a „banánhéj”, amin elcsúszott. Rendszerint el is hangzik a főfelügyelőhöz (hadnagyhoz, magánnyomozóhoz – története válogatja) a kérdés: „hogyan jött rá?” Nos, nem csupán az adócsalók szá-

mára érdekes, honnan szerzett, illetve milyen információk vezethetik el az adóhatóságot a nagy leleplezésig, mi kelti fel – az egyébként természeténél fogva „alapból” gyanakvó ellenőrök – figyelmét, hogy itt bizony adócsalókkal van dolguk.

Mikor kezdjen el a könyvelő gyanakodni – eltekintve azoktól, akik részesei, netán irányítói az illegális tevékenységnek –, hogy ügyfele rosszban sántikál, adót csal? Okkal feltételezi a könyvelő, hogy az adott cég háza táján nincs minden rendben, ha – néhány jellemző példát kiragadva –, azt látja, hogy:

- a vállalkozás az elszámolni kívánt költségtételekhez viszonyítva nagyon kevés bevételt számláz,
- a pénztár bevételei jelentősen meghaladják a kiadásokat, és feltehető, hogy ez a készpénzállomány fizikai valójában nem található meg a cég pénztárában, azt – bizonylat nélkül – kifizették, ismeretlen célra,
- a vállalkozás a készleteit rendszeresen jelentős mértékben leárazza, esetleg selejtezi, de továbbra is – a selejtezési jegyzőkönyv szerint – csökkent értékű árut szállító cégtől, ráadásul teljes beszerzési áron vásárol,
- a tevékenység volumenéhez képest indokolatlanul sok alvállalkozót – esetleg alvállalkozók alvállalkozóit – veszi igénybe,

- felmerül az általa kibocsátott vagy befogadott számlák fiktív voltának gyanúja,
- az átlagnál gyakrabban kell a bevallásokat az ügyfélnek betudható okokból önelenőrizni.

Fontos tisztában lenni azzal, hogy egy „sima” adóellenőrzés során esetlegesen feltárt szabálytalanságoknak nemcsak adójogi, de adott esetben büntetőjogi vonzata is lehet. Az adóhatóság leggyakrabban adócsalás, csalás, illetve az előbbiekkal összefüggésben közokirat-, illetve magánokirat-hamisítás, továbbá a számviteli rendjének megsértése, gazdasági adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása miatt indítja meg a büntető eljárást.

Sínka Júlia
adó- és számviteli tanácsadó

Profi áfacsalók – jóhiszemű áldozatok

Az alábbiakban egy olyan – az általános forgalmi adó rendszerének sajátosságait kihasználó – adóelkerülési módszerre szeretném felhívni a figyelmet, mely tapasztalataim szerint növekvő tendenciát mutat, s melynek könnyen eshetnek áldozatul jóhiszemű, de nem kellően körültekintő vállalkozások is. Ez pedig az utóbbiakra néz-

MEGJELENT A LEGFRISSEBB HVG EXTRA Pszichológia

KERESSE
AZ ÚJSÁG-
ÁRUSOKNÁL!

VEKERDY TAMÁS:
HATALOM A NEVELÉSBEN
AZ ÉN VEZÉREM

KI BIRTOKOLJA A SZEXET?
EGYENRANGÚ HARMÓNIA

10 TIPP A HATALOMMAL VALÓ
VISSZAÉLÉS ELLEN A MUNKAHELYEN

Részletek: extra.hvg.hu

ve azzal a kellemetlen következménnyel járhat, hogy az adóhatóság náluk állapítja meg az adócsalás jogkövetkezményeit.

Az alábbiakban egyrészt rá fogok mutatni az említett visszaélés sajátosságaira annak érdekében, hogy az a jóhiszemű vállalkozások számára is könnyen felismerhető legyen, másrészt olyan eszközökkel szeretném felvázolni a gazdaság szereplőit, melyek alkalmasak az ezen adócsalásokban rejlő adókockázat minimalizálására, elhárítására.

Az adóhatósági gyakorlatra egyre inkább jellemző, hogy az adóellenőrzések során a számlázási láncolatban résztvevő adózók személyi, tárgyi feltételeire fókuszál, hiszen ezek a körülmények akár hosszabb idő távlatából is könnyen megállapíthatóak. Ezen feltételek létrehozása vagy akár színlelése is jelentős költséget jelent az adójogi visszaélés szervezői számára, mely ráfordítás nyilván csökkenti az adócsalás révén elérhető adóelőnyt. Éppen ezek miatt törekcszenek az említett szervezők olyan, ténylegesen és törvényesen működő társaságokat bevonni az adóelkerülésbe, melyek rendelkeznek megfelelő infrastruktúrával, személyi állománnyal, adózási múlttal satöbbi, és így sokkal meggyőzőbben jelenhetnek meg egy esetleges adóvizsgálat előtt is, csökkentve ezáltal a lebukás kockázatát.

Az említett adócsalásba történő bevonás veszélye leginkább a hosszabb ideje működő, infrastruktúrával rendelkező kereskedő cégeket, logisztikai vállalkozásokat fenyegeti. A konstrukció lényege, hogy a beszervezett jóhiszemű társaság vállalja magára a Közösségen belüli adómentes értékesítések és az ezekkel járó adó-visszaigénylés kockázatát. Ezt nagyon gyakran a visszaélés szervezői úgy érik el, hogy a beszervezett társaság számára szűk árrest biztosítanak, amiért annak lényegében semmit nem kell tennie, hiszen a szervezők nem csak a leendő belföldi szállító partnerével ismertetik össze, de jellemző módon, tálcán kínálják azon közösségi vevő(ket) is, amelyek (amelyek) majd meg fogja (fogják) vásárolni az utóbbi vállalkozástól beszerzett termékeket.

Az adóelőny úgy manifesztálódik, hogy a belföldi számlázási lánc valamely pontján elmulasztják az áthárított általános forgalmi adó bevallását/befizetését, így a beszervezett vállalkozás olyan adót igényel vissza a költségvetésből, melyet oda soha nem fizettek meg. A Közösségen belüli értékesítést követően az áru útja gyakran visszakanyarodik Magyarországra (a közösségi partnerek szintén részesei a csalásnak), ahol a Közösségen belüli beszerzés utáni általános forgalmi adót nem fizetik meg, viszont az áruk körforgásában a jogosulatlan visszaigénylés révén újra meg újra biztosított az adóelőny realizálása.

A kérdéses metódus hosszú távon magában hordozza a lebukás kockázatát, veszítenivalója ugyanakkor – legalábbis anyagi, pénzügyi értelemben – csak a ténylegesen működő, végrehajtható vagyonnal rendelkező beszervezett vállalkozásnak van, hiszen egyébként a számlázási láncban előtte és utána is fantomvállalkozások állnak. Ez pedig arra készteti az adóhatóságot, hogy a beszervezett adózón „verje el a port”, tehát tőle próbálja meg behajtani a költségvetést ért sérelmet. Ezért különösen fontos egyrészt a fentiekben vázolt modellben megvalósítani tervezett ügyletek elkerülése, másrészt a megvalósult gazdasági események során minden olyan bizonyíték beszerzése és rögzítése, melyek alkalmasak a kellő körültekintés fennállásának a későbbiekben – akár egy esetleges adóhatósági ellenőrzés során – történő igazolására, alátámasztására.

A fentiek érdekében figyelembeveendő körülmények köre – különös tekintettel arra, hogy ez jelentős mértékben a konkrét tényállás függvénye – rendkívül kiterjedt és változatos képet mutat, így ennek teljes körű ismertetése meghaladja a jelen cikk terjedelmi kereteit, ugyanakkor a legfontosabb tényezők az alábbiakban foglalhatóak össze.

Az adóelkerülések jelentős részénél az abban közreműködők egy olyan vállalkozás adószámát használják fel, melynek valójában semmilyen köze nincs a kérdéses ügyletekhez. Ezért kiemelten fontos vizsgálni, hogy a partner nevében fellépő személy valójában rendelkezik-e a képviselői jogosultsággal, illetve az a társaság, amelynek nevében a szerződéskötési szándékkal jelentkező személy eljár, bejelentette-e azokat a tevékenységeket, melyek körében felhasználható a megvásárolni/eladni kívánt termék.

Mindenképpen indokolt áttekinteni a leendő szerződéses partner gazdasági előéletét. Nyilvánvalóan alacsonyabb a kockázata akár üzleti, akár adójogi megfontolásból egy olyan partnerrel kialakított szerződéses kapcsolatnak, mely partner már hosszabb ideje stabil működést mutat, rendezett, esetleg növekvő árbevétellel. Kerülendő ugyanakkor az az előzőekben felvázolt konstrukció, amikor a belföldi partner „hozza” a leendő Közösségen belüli vevőt is, hiszen ezekben az esetekben az adóhatóság – tegyük hozzá joggal – minden valószínűség szerint meg fogja kérdőjelezni a beszervezett vállalkozás közbeiktatásának gazdasági szükségszerűségét.

Különösen magas kockázatot hordoznak a magyar személyek által tulajdonolt, illetve irányított közösségi partnerek. A magyar (magyaros hangzású névvel bejegyzett) személyek által működtetett külföldi vállalkozások esetében fokozottabban van jelen annak a veszélye, hogy a közösségi vevő csak papíron tevékeny-

kedik külföldön, valójában a termékeket „visz-szaértékesítik” Magyarországra, ennek a jogkövetkezményeit pedig az adóhatóság gyakran a számára elérhetően szankcionálható, adómentes értékesítést vállaló magyar illetőségű adózó terhére próbálja megállapítani.

A kereskedő cégek adóellenőrzésének gyakorlatában minden esetben kiemelkedő szerepe van a termékek fuvarozásával kapcsolatos körülmények feltárásának. Kétséget kizáróan a legkisebb kockázata a Közösségen belüli értékesítés ódiumát magára vállaló adózó által megbízott külső fuvarozó cég útján történő szállításoknak van, hiszen ebben az esetben a fuvarozás megtörténtét egy külső, objektív fél is meg tudja erősíteni akár egy esetleges adóhatósági revízió folyamán is. Ilyenkor is szükséges azonban a szállításról készült dokumentumok (vagy azok másolatainak) megőrzése. Mindenképpen indokolt kerülni ezzel szemben azt, hogy a fuvarozást a belföldi beszállító vagy a közösségi vevő partner saját szállítóeszközzel végezze, hiszen erre a legkockázatosabb pozícióban lévő, Közösségen belüli értékesítést vállaló adóalanynak semmilyen ráhatása, kontrollja nincsen.

Végezetül szeretném hangsúlyozni, hogy bármelyik, az előzőekben említett kockázati tényező felmerülésekor indokolt olyan szakértő tanácsát, szakvéleményét kikérni, akinek kellő kompetenciája van a jelzett adókockázatok elkerüléséhez szükséges lépések kialakításában.

Dr. Juhász Péter, HÍD Adószakértő és Pénzügyi Tanácsadó Zrt.

AJÁNLÓK:

Ingatlanadó: kinek kell fizetni a társasházi teremgarázsok után?

Ha egy önkormányzat bevezeti a településen az építményadót, akkor jellemzően mentesíti a magánszemélyek tulajdonában álló, lakhatás céljára szolgáló lakást. Gyakori azonban a nem lakás céljára szolgáló épületek, így például a garázsok, társasházi teremgarázsok utáni építményadó-fizetési kötelezettség. E cikk a társasházzá alakított épületekre vonatkozó sajátos építményadó szabályokat mutatja be, különös tekintettel a teremgarázsok utáni adókötelezettségre.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 1. §-ának (1) bekezdése értelmében a társasházzá alakított épületingatlanban – az alapító okiratban rögzítettek szerint – legalább két önálló lakás, vagy nem lakás céljára szolgáló helyiség, vagy legalább egy lakás és egy nem ▶

lakás céljára szolgáló helyiség külön tulajdonban van. Az épülethez tartozó földrészlet és az épület külön tulajdonba nem tartozó helyiségei a tulajdonostársak közös tulajdonában állnak.

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 11. § (1) bekezdése alapján az építményadó-kötelezettség:

■ a Htv. 52. §-a 8. pontja szerinti lakásra (az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró, komfortkozatba sorolható ingatlanra);

■ a nem lakás céljára szolgáló – a Htv. 52. § 5. pontjában definiált – épületre (például családi házra, gyárépületre, az ingatlan-nyilvántartásban társasházként nyilvántartott épületre) és a Htv. 52. §-ának 6. pontja szerinti épületrészre (az épület önálló rendelkezésű, szabadból vagy az épület közös közlekedőjéből nyíló önálló bejárattal ellátott, az ingatlan-nyilvántartásban önálló helyrajzi számmal nem szereplő helyiségre vagy helyiségcsoportra, például egy családi házban belül kialakított garázsra, orvosi rendelőre vagy boltra) terjed ki.

A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/teremgarazs>

Törzstőke emelése tagi kölcsönből – lehetséges?

Március 15-én hatályba lépett a 2013. évi V. törvény, az új Ptk., amely a gazdasági társaságokra vonatkozó szabályokat is rögzíti, ezzel hatálytalanítva a Gt.-ét. Ez ismét ráirányítja a figyelmet a korlátozott felelősségű társaságok törzstőke-minimumának változására. A NAV bizonyos megoldásokat nem néz jó szemmel.

A korlátozott felelősségű társaságoknak az új Ptk. szerint az eddigi 500 ezer forintról 3 millió forintra kell emelniük törzstőkéjüket. A már működő cégek egy része a kötelező emelést – jobb híján – a tagi kölcsön apporttá alakításával szeretné megoldani.

Az adóhatóság viszont előszeretettel minősíti ezeket az akciókat tagikölcsön-elengedéssé, ennek megfelelő következményekkel. (Az adóhatóság álláspontja finoman szólva is érdekes, az olyan társaságok esetében, amelyeknél a cégbíróság már bejegyezte a tőkeemelést!)

Az alábbiakban a kérdés jogi szabályozását vesszük górcső alá, ráadásul egy olyan cég szemszögéből is, amely bejelentkezett a kiva hatálya alá.

Első lépésben vissza kell utalnunk a 2014. március 14-éig még hatályban lévő Gt. 13. §-ának (1)-(2) bekezdésére, amely alapján a

tagok (részvényesek) vagyoni hozzájárulása pénzbeli hozzájárulásból, illetve a tagok (részvényesek) által a társaság javára szolgáltatott nem pénzbeli hozzájárulásból áll.

A nem pénzbeli hozzájárulás bármilyen vagyoni értékkel rendelkező dolog, szellemi alkotáshoz fűződő vagy egyéb vagyoni értékű jog – ideértve az adós által elismert vagy jogerős bírósági határozaton alapuló követelés is – lehet.

Az új Ptk. ettől lényegében nem tér el, csak két külön paragrafust szentel a kérdésnek. Egyrészt a 3:10. §-ának (1)-(2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az alapító vagy a tag által a jogi személy rendelkezésére bocsátott vagyon pénzbeli és nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásból állhat. Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként az alapító vagy a tag dologi tulajdonjogát vagy vagyoni értékű jogot ruházhat át a jogi személyre. (Természetesen az új Ptk. is jogi személynek tekinti a gazdasági társaságot is.)

Sinka Júlia adó- és számviteli tanácsadó
A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/torzstoketagikolcsön>

Nyugdíj-újraszámítás: ők kérhetik

A korhatár előtti ellátásban részesülők jelentős része dolgozik, vállalkozik, következképpen nyugdíjárulékot kell fizetnie. Ezért a korhatár betöltésekor – meghatározott feltételek teljesülése esetén – kérhetik nyugdíjuk újraszámítását. Milyen határidővel van erre lehetőségük és mit kell tenniük? Összefoglaltuk.

A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer 2012. január 1-jétől történt átalakítását követően azon személyek, akik a fenti időpontban még nem töltötték be a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt – előrehozott öregségi nyugdíj, csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj, korendezményes nyugdíj, korendezményes nyugdíj, bányásznyugdíj, a külön jogszabály alapján megállapított művészyugdíj satöbbi – saját jogú nyugellátását ezen időponttól a korhatár előtti öregségi nyugdíj megsejntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khtv.) rendelkezései alapján korhatár előtti ellátásként folyósítják.

A Khtv. 18. § (1) bekezdése értelmében, amennyiben a korhatár előtti ellátásban részesülő személy a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betölti, úgy a korhatár előtti ellátást az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése napjától automatikusan – tehát külön kérelem nélkül – öregségi nyugdíjként kell a részére folyósítani. Az ellátás összege ebben az esetben nem változik, csak a folyósítás jogcíme módosul, tekintettel arra, hogy ettől a naptól kezdve az

ellátásban részesülő ismét saját jogú öregségi nyugdíjasknak minősül.

Az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől az addig folyósított korhatár előtti ellátás összege csak abban az esetben változhat, ha az illető személy a korhatár előtti ellátás folyósításának tartama alatt fennállt kereső tevékenysége alapján legalább 365 nap szolgálati időt szerez, és ennek alapján a Khtv. 18. § (3) bekezdésére való hivatkozással a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervtől külön igénybejelentéssel az öregségi nyugdíj újbóli kiszámítását kéri.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/nyugdijujraszamitas>

Közhasznú szervezetek figyelem: fontos határidő közeleg

Ha a közhasznú, illetve a kiemelkedően közhasznú szervezetek május 31-éig nem kérik a Civil törvény szerinti feltételekkel közhasznúként történő nyilvántartásba vételüket, illetve nem felelnek meg azoknak, elveszítik e jogállásukat és az ezzel járó kedvezményeket. Elveszíti a kedvezményt az a közhasznú szervezet is, amelyiknél a vállalkozási tevékenység meghatározóvá válik. Összefoglaltuk az ezzel járó következményeket.

Cikkünk a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao.) szerint adóalanynak minősülő közhasznú jogállással rendelkező nonprofit szervezetek 2012-től és 2014-től módosított, adókötelezettségét érintő szabályok közül azokkal foglalkozik, amelyek a Civil törvény (2011. évi CLXXV. törvény) megalkotásával, illetve az új Ptk. hatálybalépésével függnek össze.

Adóévi kötelezettséget érintő szabályok 2012-től

E cikk szempontja szerinti nonprofit szervezet alatt a Civil törvény szerinti civil szervezeteket – az alapítványt, egyesületet (köztestületet) –, a közhasznú felsőoktatási intézményt, a közhasznú nonprofit gazdasági társaságot, a vizitársulatot, a szociális szövetkezetet és az európai területi csoportosulást – értjük. E szervezetek adózását érintő, a Civil törvény hatálybalépésével bekövetkező változások a következők:

1. *A közhasznú szervezetté minősítés feltételeit* (kivéve, ha valamely szervezet törvény erejénél fogva minősül közhasznú szervezetnek) a Civil törvény tartalmazza, amelyet csak a vizitársulat besorolásánál nem kell figyelembe venni, mivel a rá vonatkozó külön törvény nem utal a Civil törvény minősítési előírására. ►

A minősítéshez a Civil törvény szerinti szervezetnek két feltételnek kell megfelelnie:

A társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez megfelelő erőforrásokkal kell rendelkeznie, amelynek akkor felel meg, ha az előző két lezárt üzleti év vonatkozásában a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) az átlagos éves bevétele meghaladja az egymillió forintot, vagy
- b) a két év egybeszámított adózott eredménye (tárgyévi eredménye) nem negatív, vagy
- c) a személyi jellegű ráfordításai (kiadásai) – a vezető tisztségviselők juttatásainak figyelembevétele nélkül – eléri az összes ráfordítás (kiadás) egynegyedét.

Megfelelő társadalmi támogatottságot kell kimutatnia, amely teljesül, ha

- a) a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerint a szervezetnek felajánlott összegből kiutalt összeg eléri az összes bevétel 2 százalékát, vagy
- b) a közhasznú tevékenység érdekében felmerült költségek, ráfordítások eléri az összes ráfordítás felét a két év átlagában, vagy
- c) közhasznú tevékenységének ellátását tartósan (két év átlagában) legalább tíz közérdekű önkéntes tevékenységet végző személyi segíti.

Az átmeneti előírások szerint 2014. május 31-én jár le a türelmi idő, amely szerint közhasznú szervezetnek minősül a 2012. január 1-je előtt közhasznú vagy kiemelkedően közhasznú szervezatként nyilvántartásba vett szervezet, és ennek alapján 2014. május 31-éig jogosult a közhasznú szervezeteket megillető kedvezményekre. 2014. május 31-éig kérniük kell azonban a Civil törvény szerinti feltételekkel a közhasznú nyilvántartásba vételt. Ha nem felelnek meg az új feltételeknek vagy nem kérik a nyilvántartásba vételt, akkor 2014. június 1-jétől nem minősülnek közhasznú szervezetnek.

2. A Civil törvény szerint elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenység folytatására civil szervezet nem alapítható, a nonprofit gazdasági társaság pedig vállalkozási tevékenységet kiegészítő jelleggel folytathat. Ha e szervezetek gazdasági-vállalkozási tevékenységből származó bevétele eléri az összes bevétel 60 százalékát, akkor elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenységet végzőnek minősülnek. Ennek következményei a következők:

- Az adóhatóság a civil szervezettel szemben törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményez.

- A civil szervezet, illetve a közhasznú felsőoktatási intézmény nem határozhatja meg a társaságiadó-alapját a közhasznú szervezetekre, illetve a közhasznú szervezetnek nem minősülő alapítványra, egyesületre vonatkozó előírások szerint sem, hanem a gazdasági társaságokra vonatkozó általános szabályok szerint kell eljárnia. Ez – többek között – azt jelenti, hogy a teljes jövedelme alapján kell levézetni az adóalapot.

- A civil szervezet nem élhet a közhasznú szervezeteket megillető adózás előtti eredménycsökkentéssel (például a vállalkozási tevékenysége nyereségének 20 százaléka nem csökkentő tétel), de nem kell alkalmaznia a kizárólag a közhasznú jogálláshoz tartozó növelő tételt sem (például kapott adomány), ami egyébként automatikusan része lesz az adóalapnak.

- A közhasznú nonprofit gazdasági társaság, a vízitársulat és a szociális szövetkezet nem határozhatja meg az adó alapját a rá vonatkozó különös előírások szerint (Tao 10. § 13/A §).

- A közhasznú nonprofit gazdasági társaság, a vízitársulat és a szociális szövetkezet nem élhet adómentességgel (Tao 20. § (1) bekezdés d) és e) pont és (6) bekezdés), mivel a mentesség a 13/A § szerinti korrigált adóalap utáni adóból vehető igénybe, de az elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenységet végzőnek minősülő említett adózó az adóalapot nem a hivatkozott pragafus alapján határozza meg.

- Miután a civil szervezet, a felsőoktatási intézmény, a nonprofit gazdasági társaság, az európai területi együttműködési megállapodás, a vízitársulat és a szociális szövetkezet a közhasznú besorolását nem veszti el automatikusan azzal, hogy elsődlegesen gazdasági-vállalkozás tevékenységet végzőnek minősül, és a társasági adótörvény is csak az adóalapról és adómentességről rendelkezik erre az esetre,

- ha közhasznú szervezatként támogatást nyújt, az elszámolt ráfordítás a támogatott nyilatkozata hiányában sem lesz növelő tétel (Tao 3. számú melléklet A) fejezet 13. pont).

- ha támogatást kap a közhasznú tevékenységéhez, arról kiadhat igazolást a támogatónak, így annak összege a támogatóknál adománynak minősül.

- Nem kell alkalmaznia a jövedelem-(nyereség-)minimumra vonatkozó előírásokat.

- Nem kell adóelőleget bevallania és nincs „feltöltési kötelezettsége”.

3. Az a civil szervezet, közhasznú felsőoktatási intézmény, európai területi együttműködési csoportosulás, amelynek az adóévben vállalkozási tevékenységből nem keletkezett bevétele, illetve vállalkozási tevékenységgel kapcsolatban költséget, ráfordítást nem számolt el, 2014. május 31-éig nyújthat be társasági adóbevallás helyett nyilatkozatot a 01-es nyomtatványon. Korábban nyilatkozni csak az adóévet követő február 25-éig lehetett (Art. 31. § (5) bekezdés).

Pölöskei Pálné okleveles adószakértő
A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/kozhasznusag>

Új telekadó-mentesség

Január 1-jétől a helyi adókról szóló törvény új, a mezőgazdasági műveléssel összefüggő telekadó-mentességet tartalmaz. Cikkünkben a mentesség feltételeit és annak igénybeviteléhez szükséges eljárási lépéseket foglaljuk össze.

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) értelmében – főszabály szerint – telekadó-kötelezettség vonatkozik valamennyi olyan bel- vagy külterületi földterületre, amelyet az ingatlan-nyilvántartásban nem termőföldként tartanak nyilván, azaz amelyek esetén az ingatlan-nyilvántartásban nincs feljegyezve valamely művelési ág (például: szántó, kert, gyümölcsös, rét, legelő). Sokszor azonban a – művelés alól kivett – földterületeken is folytatnak mezőgazdasági tevékenységet. Különösen így van ez akkor, ha az adott földrészlet egy korábban művelési ágba sorolt terület (termőföld) megosztása révén jött létre és az ingatlan-nyilvántartásban csak azért szerepel művelés alól kivett területként, mert az ingatlan-nyilvántartási szabályok szerint a belterületen művelési ágba kizárólag az 1 hektárnál nagyobb földrészlet sorolható.

A Htv. 19. §-ának b) pontja szerinti mentesség – meghatározott feltételek teljesülése esetén – a:

- település belterületén fekvő,
- az ingatlan-nyilvántartásban művelés alól kivett területként nyilvántartott,
- 1 hektárt meg nem haladó nagyságú földterületre vonatkozik.

E belterületi földrészlet mentessége akkor állapítható meg:

- a) ha az adóévben annak teljes területe tényleges mezőgazdasági művelés alatt áll, és
- b) e tény a telek fekvése szerint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv az adóévben igazolja.

A teljes cikket elolvashatja itt!

<http://ajanlo.adozona.hu/telekadomentesseg>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Társasági adó – forrásadó

Magyar cég külföldre számláz olyan tevékenységet, ami a másik államban is adóztható. Forrásadót fizet utána saját országában. Így egy 10 százalékkal csökkentett értéket fizet ki egy adott számlára vonatkozóan felém. A kérdésem az, hogy a társasági adótörvény 28. §-a (itt beszél a kettős adóztatás elkerüléséről) szerint, nekem jogom van ezt levonni, a saját államom felé fizetendő társasági adóból? A kérdés azonban az, hogy melyik évet illetően. Amikor kiállítjuk a számlát vagy amikor kifizette a számlát? Sok a kintlevőség, van hogy most fizetnek ki 2012-es számlákat. A 28. § számomra a számla kiállításának adóévéről beszél. Létezhet, hogy ahányszor kifizetnek nekem egy számlát, annyiszor kell önellenőriznem az előző évek társasági adóját? Nem hiszem, de hogy tudom egyértelműen a kifizetéshez csatolni? Továbbá milyen dokumentumokra van szükségem ahhoz, hogy a társasági adóból levonhasam? Én egy olyan illetőségigazolásra gondoltam, amelyben rögzítjük, hogy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló törvény szerint az egyes számlákból bizonyos összegű levonásokat a külföldi partner a saját államában teljesített és fizet meg. A számla, teljesítésigazolás és a szerződés meglete természetes. Szükségem lehet-e egyéb dokumentumokra is?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A társasági adótörvény (1996. évi LXXXI. törvény) 28. §-ának (2) bekezdése szerint az adófizetési kötelezettségbe a külföldön fizetett (fizetendő) adót lehet beszámítani. A külföldön fizetett (fizetendő) adót 2012. január 1-jéig egyéb ráfordításként kellett elszámolni, ettől kezdve, pedig az adófizetési kötelezettségek sor tartalmazza. Miután a külföldön megfizetett (fizetendő) adó beszámolóban történő szerepeltetésére is érvényes a számviteli alapelv azon előírása, hogy a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatónak, bizonyíthatónak, kívülállók által is megállapíthatónak kell lenniük, hiteles érdemlő módon szükséges igazolni a külföldi adókötelezettséget. Ennek megfelelően a külföldi hatályos tételes jogszabály és az egyezmény (ha van), a külföldi adóhatóság igazolása az adó bevallásáról vagy megfizetéséről, fizetést igazoló banki kivonat, de legegyszerűbb egy nyilatkozat, amelyben

szerepel, hogy az adott ellenértékből milyen jogszabály alapján milyen összegű adót kell megfizetni külföldön. Ebben célszerű az egyezményre történő hivatkozás is. Praktikus eljárás az lehet, hogy a magyar cég fizetendő adóként kezeli a külföldi jog alapján a fizetendő adót abban az adóévben, amelyben a külföldről származó jövedelme keletkezett. Ezt az adót csak akkor kell helyesbíteni, ha az ellenérték megfizetését igazoló dokumentum (jellemzően banki kivonat) nem azonos adólevonást tartalmaz, mint amivel a cég számolt. A társasági adótörvény és az Art. sem írja elő illetőségigazolás bekérését, így a beszámítható összeg megállapításakor egyezmény szerinti adóként a külföldi nyilatkozata szerinti állammal kötött egyezmény előírása vehető figyelembe.

Pölöskei Pálné okleveles adószakértő

Ekho

Ha egy munkavállaló egy kft.-ben bruttó 59 000 forintot keres havonta, heti 20 óras a munkaviszonya, választhatja-e az ekhós adóztatást egy másik kifizetőnél, ahol 38 000 forint a havi megbízási díja?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az ekho választásához az általános szabályok szerint adózott jövedelemmel kell rendelkezni és e körbe tartozik a munkaviszonyból származó jövedelem is.

Az ekho szerinti adóztatást főszabály szerint évi 25 millió forintos jövedelemig lehet választani abban az esetben, ha az előzőekben említett éves jövedelem eléri a minimálbér 12-szeresét, tehát az 1 218 000 forintot. Amennyiben a jövedelem ez alatt van, akkor az évi 25 millió forintnak akkora hányadára lehet alkalmazni, amilyen arányt az említett jövedelem a minimálbér éves összegéhez viszonyítva képvisel. (2005. évi CXX. törvény 3. § (4) bekezdése alapján.)

A kérdésben említett munkavállaló éves munkaviszonyból származó keresete: $12 \times 59\,000 = 708\,000$ forint. Ez alapján az ekho szerinti adóztatást éves szinten maximum $708\,000 / 1\,218\,000 \times 25\,000\,000 = 14\,532\,019$ forintig vállalhatja, feltéve, hogy ennek egyéb feltételei fennállnak.

Széles Imre társadalombiztosítási szakértő

Tőkeleszállítás az új Ptk. tükrében

Az új Ptk. tükrében milyen feladatok vannak egy kft.-ben, ha a tulajdonosok tőkeleszállítást határoztak el? A társaság saját vagyona 30 millió forint, ebből törzstőke

8 millió, és 22 millió az eredménytartalék. A társaságnak nincs hitele, sem kölcsöne. A törzstőkét 3 millióra kívánják csökkenteni. Van-e adófizetési kötelezettsége a tagoknak?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A korlátozott felelősségű társaság törzstőke leszállítására vonatkozó előírásokat a Ptk. 3:202–3:206. §-ai tartalmazzák. Ezek alapján a törzstőke leszállítását a tagok legalább háromnegyedes többséggel meghozott határozatával lehet elhatározni – többek között – tőkekivonás célból is. Megfogalmazza a törvény továbbá, hogy mit kell a határozatnak tartalmazni, és rendelkezik arról, hogy a törzstőkeleszállítás összege az egyes tagok törzsbetéteit törzsbetéteik arányában csökkenti. Arról is rendelkezik a Ptk., hogy az ügyvezetőnek a törzstőke leszállításáról szóló határozat meghozatalát követő harminc napon belül azt a nyilvántartó bíróságnak be kell jelenteni, és intézkedni kell a törzstőke leszállításáról hozott döntésnek két alkalommal történő hirdetményi közzétételéről. A két közzététel között legalább harminc napnak kell eltelnie. Tartalmazza a törvény azt is, mit kell a hirdetménynek tartalmaznia, meddig jelenthetik be a hitelezők biztosíték iránti igényüket. A hirdetmény első közzétételével egyidejűleg a társaság közvetlenül is köteles a hirdetménnyel azonos tartalmú értesítést küldeni az ismert hitelezőknek.

A törzstőke leszállítása esetén módosítani kell a társasági szerződést a leszállított törzstőkének megfelelően. A törzstőke leszállításának bejegyzésére akkor kerülhet sor, ha a társaság igazolja, hogy a hitelezők felhívása megtörtént, és az erre jogosult hitelezők megfelelő biztosítékot kaptak.

A törzstőke leszállításának eredményeként a tagok részére kifizetést teljesíteni a törzstőke leszállításának bejegyzését követően lehet.

A cégbejegyzésre (változásbejegyzésre) irányuló kérelmet a cég székhelye szerint illetékes cégbíró részére a cégformának megfelelő, a jogi képviselő által aláírt elektronikus nyomtatványon kell – a cégtörvényben meghatározott módon és mellékletekkel – előterjeszteni. A kérelemnek tartalmaznia kell az adott cégformára vonatkozóan a cégtörvényben meghatározott adatokat, kivéve azokat, amelyeket a cégbíró hivatalból jegyez be a cégjegyzékbe. (2006. évi V. törvény 35. § (1) bekezdés alapján.)

Az adókötelezettség eltér attól függően, hogy a tag természetes személy vagy jogi személy.

Természetes személy tagnak személyi jövedelemadó kötelezettsége vállalkozásból kivont jövedelem címen keletkezhet. Ekkor jövedelem a társas vállalkozás vagyonaiból megszerzett bevételből (nem pénzbeli kielégítés esetén piaci áron számítva a szja-törvény 68. § (79) bekezdése szerint) az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított értéknek a jegyzett tőke leszállításával arányos részét.

Az értékpapír megszerzésére fordított érték:

■ az alapításkor (a jegyzett tőke új értékpapír kibocsátásával történő felemelések) szerzett értékpapír esetében a társas vállalkozás részére igazoltan szolgáltatott vagyoni hozzájárulásnak a létesítő okiratban meghatározott értéke, feltéve, hogy a vagyoni hozzájárulás létesítő okiratban meghatározott értéke az értékpapír megszerzésekor adóköteles volt vagy adózott forrásból származott,

■ az értékpapír megszerzésekor teljesített, igazolt ellenérték, ha az értékpapír megszerzése jövedelemnek minősült vagy adózott jövedelemből történt a szerzés,

Az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség:

■ az értékpapír megszerzésekor fizetett illeték,

■ az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggő, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadás (ilyen különösen a befektetési szolgáltatási tevékenység, a befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás vagy árutőzsdei szolgáltatási tevékenység ellenértéke).

Az adó mértéke 16 százalék. Az adókötelezettséget a jövedelemszerzés időpontját követő hó 12-éig kell teljesíteni, amely a kifizetés, a juttatás napja; ha a kifizetés, illetve a juttatás ugyanazon magánszemély részére több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a kifizető mindig a jövedelmet fizeti ki először a magánszemély számára. (Sza-törvény 68. §, a szerzési érték a szja-törvény 67. §)

Jogi személy tagnak

A számviteli törvény (2000. évi C. törvény) előírása szerint:

■ a rendkívüli bevételek között kell kimutatni: a bevont részesedés (részvény, üzletrész, vagyoni betét) névértékének fejében átvett (járó) eszközök értékét (Szt. 86. § (3) bekezdés e) pont),

■ a rendkívüli ráfordítások között kell kimutatni a bevont részesedések (részvények, üzletrészek, vagyoni betétek) nyilvántartás szerinti (könyv szerinti) értékét (Szt. 86. § (6) bekezdés f) pont).

Pölöskei Pálné okleveles adószakértő

Östermelő családi járulékkedvezménye

Biztosított mezőgazdasági östermelő a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében 2013-ban és 2014-ben is nyilatkozattal vállalta, hogy az előírt járulékalapoktól magasabb összeg után fizeti meg a járulékokat és a szochót. A családban két gyermek és egy magzat van. A családi járulékkedvezmény felől szeretnék érdeklődni: érvényesítheti-e ezt az östermelő?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Az 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 51/A §-a szerint a biztosított egyéni vállalkozó és mezőgazdasági östermelő a családi járulékkedvezmény havi, illetve negyedéves összegét saját maga állapítja meg.

A biztosított östermelő által érvényesíthető családi járulékkedvezmény negyedéves összege a családi kedvezmény negyedévre eső összege (közös igénybevétel esetén a biztosított mezőgazdasági östermelőre jutó összege) és a mezőgazdasági östermelésből származó jövedelem vagy az átalányban megállapított jövedelem negyedéves összege után megállapított személyi jövedelemadó adóelőleg-alap különbözetének – ha az pozitív – 16 százaléka, de legfeljebb a biztosítottat a tárgyhónapban terhelő

- a) természetbeni egészségbiztosítási járulék és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, és
- b) nyugdíjjárulék

összege. A biztosított mezőgazdasági östermelő a negyedéves családi járulékkedvezményét úgy érvényesíti, hogy az annak megfelelő összeg

- a) természetbeni egészségbiztosítási járulékként, vagy
- b) ha a természetbeni egészségbiztosítási járulék nem nyújt teljes fedezetet a járulékkedvezményre pénzbeli egészségbiztosítási járulékként, vagy

c) ha a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék sem nyújt teljes fedezetet a járulékkedvezményre nyugdíjjárulékként

nem fizeti meg az állami adóhatásának. A biztosított mezőgazdasági östermelő a családi járulékkedvezmény havi, illetve negyedéves összegét a járulékokról szóló bevallásában vallja be.

Szikszainé dr. Bérces Anna
társadalombiztosítási szakértő

Távolléti díj

A kérdésem a következő: teljesítménybért alkalmazunk az egyik munkaterületen. A teljesítmény és ledolgozott órák hat havi átlagát számoljuk távolléti díjnak. A múlt hónapban volt egy szombati túlóra. A távolléti díj számításához hozzávesszük a túlórák számát és a teljesített bért. Kérdésem az, hogy az 50 százalékos pótlékot is bele kell-e számolni távolléti díjba?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A távolléti díj megállapításakor kizárólag a vasárnapi pótlékot, a műszakpótlékot, az éjszakai pótlékot, az ügyelet és a készenlét tartamára kifizetett bérpótlékot kell figyelembe venni, amennyiben teljesülnek a törvényben meghatározott feltételek (Mt. 151.§-ban foglaltak).

A teljesítménybért az egy órára járó távolléti díj kiszámításakor úgy kell figyelembe venni, hogy az irányadó időszak rendes munkaidőre járó teljesítménybér összegét osztani kell az irányadó időszakban rendes munkaidőben teljesített és teljesítménybérrel díjazott órák számával. Ezért nem értem, miért számítják hozzá a túlórák számát, ami rendkívüli munkaidőnek minősül. Megjegyzem, könnyen előfordulhat, hogy ez a bérszámfejtéshez kapcsolódó olyan helyes eljárás, mellyel nem vagyok tisztában. Álláspontom szerint a fentiek alapján nem kell figyelembe venni a túlórapótlékot.

Teljesítménybérézés esetén a távolléti díj számításánál az alaphéti figyelmen kívül kell hagyni.

A távolléti díj meghatározásakor az idő- és teljesítménybér összekapcsolásával megállapított munkabér esetén az időbérre szűnő az esedékesség időpontjában érvényes alaphéti és a pótlékátalányt kell figyelembe venni.

Dr. Hajdu-Dudás Mária ügyvéd

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető